Lietas Nr. A420325713
Lietas arhīva Nr. A42-00685-14/28

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2014. gada 19.augustā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese T.Jefremova,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta – pārstāvei /pers. A/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu SIA „Master Telecom" pieteikumā par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. 2013.gada 10.janvāra lēmuma Nr.22.4.8/L-869 atcelšanu,

konstatēja

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID) Nodokļu kontroles pārvalde no 2012.gada 18.aprīļa līdz 16.jūlijam veica SIA „Master Telecom" (turpmāk arī – pieteicēja) pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN), iedzīvotāju ienākuma nodokļa un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu auditu par 2010.gada janvāri – 2011.gada decembri, kā arī izņēmumu ienākuma nodokļa (turpmāk – UIN) auditu par 2010.gadu.

Saskaņā ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu trešās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2012.gada 16.jūlija lēmumu Nr.23.9/899 pieteicējai samazināti iepriekšējo taksācijas periodu zaudējumi (summas lēmumā nav norādītas), papildu nomaksai budžetā aprēķināts UIN 15 879 Ls, soda nauda 4763,7 Ls un nokavējuma nauda 2699,43 Ls, PVN 110 989,93 Ls, soda nauda 33 296,99 Ls un nokavējuma nauda 19 769,13 Ls, kā arī samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par 261,88 Ls un aprēķināta soda nauda 78,56 Ls.

[2] Ar VID 2013.gada 10.janvāra lēmumu Nr.22.4.8/L-869 (turpmāk – Lēmums) augstāk minētais lēmums atstāts negrozīts un noteikts pieteicējai iepriekšējo taksācijas periodu zaudējumu samazinājums 130 496 Ls apmērā.

Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Lietā ir strīds par pieteicējas 2010.gada maijā – decembrī un 2011.gadā deklarētajiem darījumiem ar SIA "Propamats", SIA "OZB" un SIA "Sewrud".

VID uzskata, ka pieteicēja saimnieciskās darbības ietvaros nav veikusi reālus darījumus ar SIA "Propamats", SIA "OZB" un SIA "Sewrud", kā arī lietā esošie materiāli VID ļauj apstrīdēt, ka tos parakstījušas norādītās personas, tad minētais liecina par pieteicējas piedalīšanos krāpnieciskos darījumos nolūkā samazināt budžetā maksājamo nodokļu apmēru.

[2.2] Saskaņā ar likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta pirmo daļu, kā arī likuma "Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu, 32.panta pirmo, otro un piekto daļu pamatoti VID Nodokļu kontroles pārvalde pieteicējai papildu nomaksai budžetā noteikusi PVN 110 989,93 Ls, soda naudu 33 296,99 Ls un nokavējuma naudu 19 769,13 Ls, kā arī samazinājusi no budžeta atmaksājamo PVN par 261,88 Ls un aprēķinājusi soda naudu 78,56 Ls.

[2.3] Augstākā tiesa atzinusi, ja nodokļu administrācijas lēmums daļā par pievienotās vērtības nodokli ir tiesisks, tad tas ņemams vērā, izvērtējot lēmumu daļā par uzņēmumu ienākuma nodokli *(sk. Augstākās tiesas 2007.gada 3.maija spriedumu lietā Nr. SKA-135/2007 11.3.punktu).* Atbilstoši praksei ir atzīts, ka šis secinājums attiecas uz tiem gadījumiem, ja tiek atzīts, ka pats darījums nav noticis; ja nav skaidrs, kas ir saņemts un vai ir saņemts *(sk. Augstākās tiesas 2007.gada 7.jūnija spriedumu lietā Nr.SKA-234/2007 11.1.punktu).*

Ņemot vērā likuma "Par grāmatvedību" 2. un 7.pantu, Gada pārskata likuma 4.panta trešo daļu un 22.panta pirmo daļu, VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti samazināja pieteicējas 2010.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādītās pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas par 174 216 Ls un vienlaikus par minēto summu palielināja peļņu pirms nodokļiem.

Saskaņā ar likuma „Par uzņēmuma ienākumi nodokli" 4.panta pirmo daļu VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti palielināja pieteicējas 2010.gada UIN deklarācijā deklarēto ar nodokli apliekamo ienākumu (49 156 Ls) par 174 216 Ls, kā arī veica pieteicējas ar UIN apliekamā ienākuma koriģēšanu, nosakot 2010.gada UIN deklarācijā uzrādāmo apliekamo ienākumu pirms zaudējumu segšanas 236 354 Ls apmērā.

Tādējādi VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti saskaņā ar likuma „Par uzņēmuma ienākumi nodokli" 26.panta pirmo daļu, likuma "Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu, 32.panta pirmo un piekto daļu pieteicējai papildu nomaksai budžetā par 2010.gadu noteica UIN 15 879 Ls, soda naudu 4763,7 Ls un nokavējuma naudu 2699,43 Ls.

[3] 2013.gada 12.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[3.1] Lietā nav strīda, ka gan pieteicēja, gan darījumu partneri SIA "Propamats", SIA"OZB" un SIA "Sewrud" darījumu brīdī bija reģistrēti kā ar

PVN apliekamās personas.

VID PVN auditā nav apšaubījis PVN deklarācijās uzrādītās darījumu vērtības un UIN auditā nav koriģēts peļņas zaudējumu aprēķinā par 2010.gadu uzrādītais neto apgrozījums. Atbilstoši ieņēmumu un izdevumu saskaņošanas principam, 2010. gada pārskata periodā pieteicējai bija radušies saimnieciskās darbības izdevumi šo pakalpojumu nodrošināšanai. Tas nozīmē, ka pieteicēja, nesaņemot pakalpojumus no SIA "Propamats", SIA "OZB" un SIA "Sewrud", nevarētu nodrošināt šo pakalpojumu tālākpārdošanu.

Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkts piešķir Valsts ieņēmumu dienestā reģistrētai apliekamai personai tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai. Ar apliekamajiem darījumiem likums saprot preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību, arī pašpatēriņam (2.panta otrā daļa). Likums neskiro, vai darījums ir tiesisks, vai spēkā esošs utt. Svarīgs nosacījums, lai darījums būtu veikts saimnieciskās darbības ietvaros *(sk.Augstākās tiesas 2012.gada 17.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-162/2012 7.punktu).*

Ņemot vērā minēto, izpildās likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi.

[3.2] VID norādītie fakti automātiski neliecina, ka pakalpojumus nav sniegušas tieši PVN rēķinus izrakstījušās personas SIA "Propamats", SIA "OZB" un SIA "Sewrud".

Pieteicējas valdes loceklis /pers. I/ 2012.gada 21.jūnija paskaidrojumos norādījis, ka noslēdzot līgumus ar sabiedrībām, tiek pārbaudīts, vai tāda sabiedrība pastāv un vai tai ir tiesības slēgt elektronisko sakaru pakalpojumus, kā arī, vai sabiedrība ir PVN maksātājs.

[3.3] Regulatora tīmekļa vietnē www.sprk.gov.lvpieejams elektronisko sakaru komersantu saraksts. SIA "Propamats", SIA "OZB" un SIA "Sewrud" darījumu brīdī bija reģistrēti elektronisko sakaru komersantu reģistrā. Pieteicēja rīcībā ir sabiedrību licenču kopijas. Atsaucoties uz Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas 2008.gada 12.novembra lēmumu Nr.425 "Par Noteikumiem par elektronisko sakaru komersantu reģistrēšanu un elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu sarakstu", pieteicēja norāda, ka pieteicēja varēja paļauties, ka SIA "Propamats", SIA "OZB" un SIA "Sewrud" veic tiesisku komercdarbību.

[3.4] VID nav ievērojis Administratīvā procesa likuma 59.pantu, jo nav iegūta visa informācija, kas nepieciešama lēmuma pieņemšanai, jo nav iegūta informācija no personām – /pers. F/, /pers. C/ un /pers. D/ – , kas atbildīgas par SIA "Propamats" un SIA "OZB" darījumiem.

[3.5] VID nepamatoti norādījis, ka SIA "Propamats" nav uzsākusi darbību elektronisko sakaru nozarē, jo Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija norādījusi, ka pēc tās rīcībā esošās informācijas SIA "Propamats" nav uzsācis darbību minētajā nozarē, kas neliecina par faktisko situāciju. Arī Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas norādītais, ka SIA "OZB" un SIA "Sewrud" nav sniegušas pieprasīto informāciju par darbību elektronisko sakaru nozarē, liecina vienīgi par sabiedrību negodprātīgo attieksmi. Minētie apstākļi nevar būt par pamatu, lai ierobežotu priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības.

[3.6] Atsaucoties uz likuma "Par grāmatvedību" 2.pantu, pieteicēja norāda, ka SIA "Master Telecom" vadītājs ir atbildīgs tikai par tā saimnieciskās darbības darījumu uzskaites nodrošināšanu, tai skaitā par sabiedrībai piederošās aparatūras uzskaiti. Vienlaicīgi minētā tiesību norma ierobežo pieteicējas atbildību, kas nozīmē, ka pieteicēja nav atbildīga par SIA "Propamats", SIA "OZB" un SIA "Sewrud" iespējamiem pārkāpumiem grāmatvedības uzskaitē.

[3.7] Atsaucoties uz Augstākās tiesas 2012.gada 18.aprīļa spriedumu lietā Nr. SKA-112/2012, pieteicēja norāda, ka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesība nevar ietekmēt VID norādītie fakti, ka darījumu partneri vēlāk izslēgti no PVN apliekamo peronu reģistra, nav ievērojuši elektronisko sakaru nozari reglamentējošos normatīvos aktus, neatrodas juridiskajā adresē, VID nevar konstatēt darījumu partneru materiāli tehnisko nodrošinājumu, darījumu partneri, iespējams, nav noformējuši darba vai pārstāvniecības attiecības ar atbildīgajām personām un nav veikušas nodokļu maksājumus par darbiniekiem. Norādītie iebildumi nav pietiekami, lai atzītu, ka pieteicēja nav ievērojusi likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 10. panta pirmās daļas 1.punkta prasības.

Priekšnodoklis ir tikai tehnisks līdzeklis, kādā veidā nodokļa maksātājs, kuram ir pienākums maksāt pievienotās vērtības nodokli, tiek atslogots no šīm saistībām. Ar priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību tiek panākts, ka tikai katrreizējais vērtības pieaugums tiek aplikts ar pievienotās vērtības nodokli. Tādējādi pilnas pievienotās vērtības nodokļa saistības gulstas vienīgi uz gala patērētāju *(sk.Augstākās tiesas 2012.gada 17.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-162/2012 7.punktu).*

[3.8] VID arguments, ka nav sniegtas detalizētas atbildes uz VID uzdotajiem jautājumiem, nav pamatots. Informācija par saņemtajiem sakaru pakalpjumiem atspoguļojas grāmatvedības dokumentos, kuri iesniegti vai uzrādīti VID audita laikā. Pieteicēja nodūtīja pieprasījumus par darījumu apliecināšanu SIA "Propamats", SIA "OZB" un SIA "Sewrud", uz kuriem saņēma atbildes, kurās minēto sabiedrību amatpersonas ap liecina darījumu esamību ar pieteicēju.

[3.9] Pieteicēja nepiekrīt Lēmumā norādītajiem argumentiem arī turpmāk minēto argumentu dēļ.

[3.9.1] Saimnieciskās darbības darījumi grāmatvedības uzskaitē atspoguļoti, ievērojot likuma "Par grāmatvedību" 2. un 7.pantā noteikto, jo konstatējama saņemto pakalpojumu izmantošana saimnieciskās darbības nodrošināšanai un ir identificējamas darījumos iesaistītās puses, tātad darījumi ir izsekojami.

[3.9.2] Administratīvajā aktā būtiska uzmanība vērsta darījumu subjektu vērtējumam, nevis pašiem darījumiem un nav konstatēti apstākļi, kas pamatotu, ka pieteicēja nav ievērojusi likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmā daļas 1.punktā noteiktos priekšnodokļa atskaitīšanas priekšnosacījumus. Tādējādi Lēmums daļā par PVN nav pamatots un ir atceļams.

[3.9.3] SIA "Propamats", SIA "OZB" un SIA "Sewrud" amatpersonas uz pieteicējas pieprasījumiem par darījumu ap liecināšanu ir sniegušas rakstiskas atbildes, kurās apstiprina visus darījumus ar pieteicēju.

[3.9.4] Kopsakarā ar iepriekš minēto, ar saimniecisko darbību saistītās pakalpojumu izmaksas pieteicējai bija tiesības iekļaut 2010.gada pārskata perioda saimnieciskās darbības izdevumos.

[3.10] VID bija iespēja dokumentāli un faktiski uz vietas pārliecināties, ka no novērtētajiem komercdarījumiem izrietošās saistības tika pienācīgi izbeigtas ar izpildījumu (Civillikuma 1811.-1845.pants).

Par darījumu faktisko esamību liecina apstāklis, ka no līgumiem izrietošās saistības ir izpildītas pilnā apmērā, minētos darījumus ir noslēgušas tiesībspējīgas un rīcībspējīgas personas, kuras ir pilnvarotas pārstāvēt norādītos komersantus, turklāt darījuma dalībnieki ir vienojušies par visām būtiskajām darījuma sastāvdaļām, kā arī bez iebildumiem pieņēmušas sniegtos pakalpojumus, kā arī izpildīto darbu rezultātus, turklāt samaksa par sniegto pakalpojumu ir veikta pilnā apmērā un atbilstoši līgumos noteiktajam. Šo faktu VID nav vērtējis.

[4] Tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā VID norāda, ka uzskata pieteicējas pieteikumu par nepamatotu un noraidāmu uz Lēmumā minēto argumentu pamata.

[5] Pieteicējas pārstāve tiesas sēdē uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu uz pieteikumā norādīto argumentu pamata.

[6] VID pārstāvis tiesas sēdē neatzina pieteikumā ietverto prasījumu uz Lēmumā norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, kā arī noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds par to, vai ir notikuši darījumi starp pieteicēju un SIA "Propamats", SIA "OZB" un SIA "Sewrud" par balss telefonijas pakalpojumu sniegšanu un, vai pieteicēja ar minētajiem darījumiem ir iesaistījusies krāpšanā PVN jomā.

[9] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka Valsts ieņēmumu dienestā reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, kā arī tādu ārvalstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta pastāvīgajā judikatūrā atzīts, ka atbilstoši likuma jēgai, skatot minēto normu kopsakarā ar tā paša likuma 1.panta 9.punktu un 8.pantu, priekšnodokli var atskaitīt tikai par atbilstoši nodokļa rēķinam faktiski notikušu darījumu, kas atbilst visām minētajā normā norādītajām pazīmēm. Tas nozīmē, ka vispirms jākonstatē, vai darījums vispār faktiski noticis. Lai iegūtu tiesības atskaitīt priekšnodokli, nav pietiekami, ka darījumi noformēti atbilstoši likuma prasībām, jo darījumiem jābūt arī faktiski notikušiem gan pēc to ekonomiskā, gan juridiskā rakstura (būtības), bet nodokļu rēķinam jāatbilst faktiski notikušam darījumam (*sk., piemēram, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 23.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-53/2009 8.punktu*).

Eiropas Savienības tiesa ir atzinusi, ka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības ir PVN mehānisma neatņemama sastāvdaļa *(skatīt Eiropas Savienības tiesas 2006.gada 6.jūlija sprieduma apvienotajās lietās Nr.C-439/04 un 440/04 Axel Kittel 42.punktu)*. Uzņēmējiem, kas dara visu, ko no tiem saprātīgi varētu pieprasīt, lai nodrošinātu, ka to darījumi neveido daļu no shēmas, kurās ietilpst PVN vai kādas citas krāpšanas darījums, ir jāvar paļauties uz šo darījumu likumību, neriskējot zaudēt savas tiesības atskaitīt priekšnodokli samaksāto pievienotās vērtības nodokli *(turpat, 51.punkts)*.

Eiropas Savienības Tiesa apstiprinājusi, ka ar Eiropas Savienības direktīvām noteiktais priekšnodokļa atskaitīšanas sistēmas mērķis ir pilnībā atbrīvot nodokļu maksātāju no pievienotās vērtības nodokļa, kas tam jāmaksā vai kuru tas ir samaksājis saistībā ar savu saimniecisko darbību. Nodokļu maksātāja tiesības atskaitīt priekšnodokli samaksāto pievienotās vērtības nodokli neietekmē tas, vai pievienotās vērtības nodoklis par agrākajiem vai vēlākajiem darījumiem tika vai netika samaksāts valsts budžetā. Šādas tiesības var tikt liegtas vienīgi tad, ja ir pierādīts, ņemot vērā objektīvus pierādījumus, ka atsaukšanās uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām ir bijusi krāpnieciska vai ļaunprātīga. Atsaukšanās uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām ir krāpnieciska vai ļaunprātīga, ja nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka izdarīdams pirkumu, tas piedalās ar krāpšanos saistītā ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā darbībā. Savukārt nodokļu maksātājs, kurš nezināja vai nevarēja zināt, ka attiecīgo darījumu piegādātājs bija iecerējis kā krāpšanu vai ka cits darījums, kas ietilpst piegādes ķēdē pirms vai pēc nodokļa maksātāja veiktā darījuma, ir saistīts ar pievienotās vērtības nodokļa izkrāpšanu, nevar tikt sodīts ar priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību atteikumu. Ja tas tā būtu, tas pārsniegtu to, kas nepieciešams valsts budžeta interešu aizsardzībai (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2012.gada 21.jūnija sprieduma apvienotajā lietā Nr.C-80/11 un C-142/11 Mahageben 39. – 50.punktu*).

Eiropas Savienības Tiesa ir arī argumentējusi, ka tas, vai darījumu galvenais mērķis ir vienīgi fiskālu priekšrocību iegūšana, izriet no attiecīgo darījumu satura un īstās nozīmes. Vērtējot darījumu, tiesa var ņemt vērā šo darījumu pilnībā mākslīgo raksturu, kā arī juridisku, ekonomisku un/vai personisku saistību starp uzņēmējiem, kuri ir iesaistīti nodokļu samazināšanas plānā (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2006.gada 21.februāra sprieduma lietā C-255/02 Halifax 81.punktu*).

[10] Tiesa uzskata, ka pieteicējas darījumi ar SIA „Propamats" faktiski nav notikuši, tiem ir mākslīgs raksturs un ir noformēti tikai dokumenti.

Tiesa pamato savu viedokli ar uzskatu, ka SIA „Propamats" faktiski nav veikusi saimniecisko darbību. Par to liecina SIA „Propamats" likumiskā pārstāvja /pers. B/ 2012.gada 27.marta paskaidrojumi VID *(lietas I.sējuma 277.-280.lapa)*, kurā viņš norāda, ka kļuvis par uzņēmuma amatpersonu pēc personas vārdā Edgars lūguma, kopā ar minēto personu ir atvēris kontus bankās un vēlāk visu dokumentāciju ir nodevis šai personai. /pers. B/ nav veicis saimniecisko darbību uzņēmumā, nav parakstījis darījuma dokumentus un neko nezina par SIA „Propamats" saimniecisko darbību un slēgtajiem līgumiem. Minētos paskaidrojumus /pers. B/ apstiprināja arī savās liecībās 2014.gada 12.februāra tiesas sēdē, noliedzot arī to, ka ir parakstījis dokumentus lietas I.sējuma 170.-224.lapā. Papildus /pers. B/ liecināja, ka viņš nodibināja uzņēmumu un pēc personas vārdā Edgars lūguma aizgāja un izīrēja telpu, kas būtu firmas juridiskā adrese, telpa bija tukša.

2012.gada 6.februāra VID sastādītajā apsekošanas aktā Nr.23.3.1/101 norādīts, ka SIA „Propamats" juridiskajā adresē netika konstatēta SIA „Propamats" saimnieciskā darbība vai norāde par minētā uzņēmuma atrašanās vietu *(lietas III.sējuma 251.lapa)*, arī 2012.gada 12.jūlijā VID sastādītajā apsekošanas aktā Nr.23.9/55A ietverts līdzīgs konstatējums, papildus norādot, ka minētajās telpās esošā uzņēmuma pārstāvis paskaidroja, ka SIA „Propamats" šajā ēkā nav atradies *(lietas I.sējuma 261.lapa)*.

Tiesa konstatē, ka SIA „Propamats" likumiskais pārstāvis un vienīgais darbinieks /pers. B/ noliedz saimnieciskās darbības veikšanu uzņēmuma vārdā, kā arī nav konstatējama persona, kura varētu būt veikusi saimniecisko darbību uzņēmumā. SIA „Propamats" kopš savas izveidošanas 2010.gada 22.oktobrī nekad nav iesniegusi gada pārskatus, tādējādi nav deklarējusi saimniecisko darbību. Minētais tiesai liek uzskatīt SIA „Propamats" par fiktīvu uzņēmumu.

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija 2012.gada 25.maijā ir sniegusi informāciju VID, ka SIA „Propamats" ir reģistrēta elektronisko sakaru komersantu sarakstā 2011.gada 28.janvārī, taču pēc Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas rīcībā esošajiem datiem SIA „Propamats" nav uzsākusi darbību elektronisko sakaru nozarē (*lietas I.sējuma 260.lapa)*. Tiesa norāda, ka elektronisko sakaru komersantam saskaņā ar 2009.gada 11.novembra Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes lēmumu Nr.1/5 „Noteikumi par Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijai iesniedzamo informāciju" un citiem normatīvajiem aktiem ir jāsniedz regulatoram diezgan plaša informācija par savu saimniecisko darbību, tai skaitā par klientu skaitu, sniegto pakalpojumu apjomu un ieņēmumu apjomu un pakalpojumu kvalitāti (http://www.sprk.gov.lv/lapas/Elektroniskie-sakari-komersantiem#komersantu-pienakumi95), tādējādi Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas rīcībā ir ticamas ziņas par to, vai elektronisko sakaru komersants veic saimniecisko darbību.

Tiesa papildus konstatē, ka 2011.gada 1.februāra līgumā starp pieteicēju un SIA „Propamats" *(lietas I.sējuma 170.-173.lapa)* ir pievērsta diezgan maza uzmanība nodrošināmā pakalpojuma kvalitātes nosacījumiem, kas ir būtiski balss telefonijā. Minētais fakts arī liek tiesai apšaubīt darījumu faktisko norisi.

No SIA „Propamats" PVN deklarācijām par 2011.gadu tiesa secina, ka SIA „Propamats" gada laikā pārsvarā ir pastāvējuši tikai divi darījuma partneri, kuriem tā ir pārdevusi savus pakalpojumus – pieteicēja un SIA „Ileda" *(lietas II.sējuma 26.-61.lapa)*. VID ir konstatējis SIA „Ileda" darbības nelikumību PVN jomā un VID lēmums attiecībā uz SIA „Ileda" ir kļuvis neapstrīdams *(skat. Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 19.septembra lēmumu, 2014.gada 18.marta lēmumu lietā Nr. A420514212)*. Tiesas ieskatā minētais neliecina par SIA „Propamats" nodomu veikt reālu komercdarbību, bet gan liecina par SIA „Propamats" izmantošanu fiktīvu uzņēmumu un fiktīvu darījumu shēmā ar mērķi gūt fiskālas priekšrocības.

Pieteicējas likumiskais pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka ar SIA „Propamats", līdzīgi kā ar SIA „OZB" un SIA „Sewrud", tika noslēgti standarta līgumi par pakalpojumu sniegšanu, līgumu formas bija pieejamas pieteicējas mājaslapā, tās bija jāaizpilda, jāparaksta un jāaizsūta pieteicējai. Piegādātājs iesniedza savu IP adresi, un pieteicēja uz to novirzīja savu balss trafiku un noteica, vai trafiks iet vai neiet konkrētā virzienā. Kvalitāti izvērtēja testēšanas periodā. Pieteicējas likumiskais pārstāvis nav personiski runājis pa telefonu vai ticies ar SIA „Propamats", SIA „OZB" un SIA „Sewrud" darbiniekiem, jo ar viņiem sazinājās pa e-pastu un *skype*. Pieteicējas likumiskais pārstāvis norādīja, ka uzņēmuma rīcībā ir zvanu saraksti virzieniem, IP adresēm, ir arī *lokfaili*. Tiesa uzlika pieteicējai par pienākumu līdz 2014.gada 17.aprīlim iesniegt tiesai informāciju parSIA „Propamats", SIA „OZB" un SIA „Sewrud" IP adresēm, taču pieteicēja minēto tiesas uzlikto pienākumu nav izpildījusi, tādējādi tiesa secina, ka pieteicējas likumiskā pārstāvja paskaidrojumi šajā lietā nav apstiprināti ar citiem pierādījumiem. Tiesa apšauba pieteicējas likumiskā pārstāvja paskaidrojumus arī tāpēc, ka uzskata, ka balss telefonijas jomā nav raksturīgas nejaušas darījuma attiecības, kur darījuma partneri viens otru nepazīst un nekontaktējas, jo balss telefonijā būtiski ir nodrošināt pakalpojuma kvalitāti un nepārtrauktību. Pieteicējas likumiskā pārstāvja paskaidrojumi par darījumu norisi ir pārāk vispārīgi, kas tiesas ieskatā liecina, ka šādi darījumi faktiski nav notikuši. Turklāt tiesai nav arī skaidrs, ar kuru personu no SIA „Propamats" puses pieteicēja kontaktējās, jo SIA „Propamats" likumiskais pārstāvis un vienīgais darbinieks noliedz jebkādu reālu darbību minētajā komercsabiedrībā.

Ņemot vērā sprieduma 9.punktā un šajā sprieduma punktā minēto, tiesa uzskata, ka lietā esošie pierādījumi to kopsakarā liecina, ka darījumi starp pieteicēju un SIA „Propamats" šajā lietā faktiski nav notikuši. Šajā lietā un konstatētajos faktiskajos apstākļos tiesa kritiski vērtē iespējamību, ka tieši pieteicēja ir vienīgā no darījumu partneriem, kura nebija informēta un kurai nebija iespējams zināt par darījumu fiktīvo raksturu. Tādējādi lietā nav konstatējama pieteicējas labticība, savukārt fiktīvu darījumu noformēšana ir ļaunprātīga rīcība.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa secina, ka VID pamatoti pieteicējai šajā lietā ir liedzis priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par darījumiem ar SIA „Propamats", jo minētie darījumi faktiski nav notikuši, tiem ir mākslīgs raksturs un ir noformēti tikai dokumenti.

[11] Tiesa secina, ka arī pieteicējas darījumi ar SIA „OZB" faktiski nav notikuši, tiem ir mākslīgs raksturs un ir noformēti tikai dokumenti.

Tiesa pamato savu viedokli ar to, ka nav konstatējams, ka SIA „OZB" varēja sniegt pieteicējai balss telefonijas pakalpojumus. SIA „OZB" likumiskais pārstāvis /pers. C/ (laika posmā no 2010.gada 9.septembra līdz 2011.gada 29.septembrim) noliedz saimnieciskās darbības veikšanu SIA „OZB" vārdā, 2012.gada 23.maija un 18.jūlija paskaidrojumos VID norādot, ka par SIA „OZB" amatpersonu reģistrēts pēc trešās personas lūguma, saimniecisko darbību sabiedrībā nav veicis, kā arī nav pilnvarojis nevienu citu personu to veikt sava vārdā. Atceras tikai vienu darījumu SIA „OZB" – mikroautobusa pirkšanu, kur parakstījis viņam iedotos dokumentus. /pers. C/ nav parakstījis nekādas atskaites VID, nezin, kāda bija uzņēmuma juridiskā adrese. /pers. C/ nepazīst uzņēmumu SIA „Master Telecom" un tā likumisko pārstāvi, telekomunikāciju pakalpojumi netika sniegti. /pers. C/ noliedz, ka būtu parakstījis lietas I.sējuma 241.-249.lapā esošos dokumentus *(lietas I.sējuma 268.-271.lapa)*.

Tādējādi tiesa konstatē, ka SIA „OZB" likumiskais pārstāvis un vienīgais darbinieks /pers. C/ noliedz saimnieciskās darbības veikšanu uzņēmuma vārdā, kā arī nav konstatējama persona, kura varētu būt veikusi saimniecisko darbību uzņēmumā. SIA „OZB" kopš savas izveidošanas 2009.gada 29.oktobrī nekad nav iesniegusi gada pārskatus, tādējādi nav deklarējusi saimniecisko darbību. Minētais tiesai liek uzskatīt SIA „OZB" par fiktīvu uzņēmumu. SIA „OZB" amatpersona laika posmā no 2010.gada 1.aprīļa līdz 8.septembrim /pers. D/ tiesas sēdē netika nopratināta, jo arī pēc visu Administratīvā procesa likumā paredzēto procesuālo piespiedu līdzekļu piemērošanas /pers. D/ neieradās vai netika atvests piespiedu kārtā uz tiesas sēdēm.

/datums/ VID sastādītajā apsekošanas aktā Nr.23.3.3/17 norādīts, ka SIA „OZB" juridiskajā adresē netika konstatēta SIA „OZB" saimnieciskā darbība un netika sastapta neviena atbildīgā SIA „OZB" amatpersona *(lietas III.sējuma 249.lapa)*. Ēkas, /adrese A/, kur atrodas SIA „OZB" juridiskā adrese, valdītājs SIA „Īre" 2012.gada 11.jūnijā ir informējis VID, ka 2010. un 2011.gadā nav slēgusi nekādus līgumus ar SIA „OZB" *(lietas I.sējuma 266.lapa)*.

Tiesa arī neuzskata par iespējamu, ka SIA „OZB" būtu saņēmusi balss telefonijas pakalpojumus no SIA „Gustoso", jo SIA „OZB" ir deklarējusi pakalpojumu sniegšanu pieteicējai arī tad, kad nav saņēmusi pakalpojumus no SIA „Gustoso", kā arī SIA „Gustoso" kopš 2008.gada nav iesniegusi gada pārskatus, tādējādi nav deklarējusi saimniecisko darbību un pakalpojumu sniegšanu. Turklāt SIA „Gustoso" likumiskais pārstāvis /pers. D/ noliedz jebkādu saimniecisko darbību SIA „Gustoso" *(lietas I.sējuma 262.lapa)*.

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija 2012.gada 25.maijā ir sniegusi informāciju VID, ka SIA „OZB" ir reģistrēta Elektronisko sakaru komersantu sarakstā 2010.gada 26.aprīlī, taču SIA „OZB" ilgstoši nesniedza regulatoram informāciju par darbību elektronisko sakaru nozarē, kā arī tika atkārtoti gada laikā sodīta par Vispārējās atļaujas noteikumi neievērošanu. Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija 2011.gada 31.augustā pieņēma lēmumu Nr.259, ar kuru atņēma SIA „OZB" tiesības sniegt elektronisko sakaru pakalpojumus un nodrošināt elektronisko sakaru tīklu no 2011.gada 3.oktobra līdz 2014.gada 3.oktobrim. Regulators izslēdza SIA „OZB" no elektronisko sakaru komersantu saraksta 2011.gada 3.oktobrī (*lietas I.sējuma 260.lapa)*.

No Lursoft Uzņēmumu reģistra datu bāzes tiesa konstatē, ka SIA „OZB" darbības veids ir maizes, kūku, miltu konditorejas un cukuroto konditorejas izstrādājumu mazumtirdzniecība specializētajos veikalos, savukārt pieteicējas likumiskais pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka viņam, slēdzot līgumu, tas nebija svarīgi, bet gan likumiskais pārstāvis ieraudzīja SIA „OZB" Elektronisko sakaru komersantu sarakstā. Tiesa savukārt konstatē, ka līgums starp pieteicēju un SIA „OZB" par balss telefonijas pakalpojumu sniegšanu ir noslēgts 2010.gada 1.aprīlī, tātad pirms tam, kad SIA „OZB" ir reģistrēta Elektronisko sakaru komersantu sarakstā 2010.gada 26.aprīlī. Minētais kopsakarā ar sprieduma 10.punktā sniegto tiesa novērtējumu līguma saturam un likumiskā pārstāvja paskaidrojumiem liek tiesai apšaubīt darījuma faktisko esamību.

Tiesa secina, ka VID vairākās lietā ir konstatējis, ka SIA „OZB" ir bijusi iesaistīta fiktīvos darījumos (skat., piemēram, *Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 19.septembra lēmumu un 2014.gada 18.marta lēmumu lietā Nr. A420514212, Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 6.jūnija spriedumu lietā Nr.* A420514212).

Ņemot vērā sprieduma 9.punktā un šajā sprieduma punktā minēto, tiesa uzskata, ka lietā esošie pierādījumi to kopsakarā liecina, ka darījumi starp pieteicēju un SIA „OZB" šajā lietā faktiski nav notikuši un pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt, ka tā piedalās ar PVN izkrāpšanu saistītā darbībā.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa secina, ka VID pamatoti pieteicējai šajā lietā ir liedzis priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par darījumiem ar SIA „OZB", jo minētie darījumi faktiski nav notikuši, tiem ir mākslīgs raksturs un ir noformēti tikai dokumenti.

[12] No lietā esošajiem pierādījumiem tiesa secina, ka pieteicējas darījumi ar SIA „Sewrud" faktiski nav notikuši, bet ir noformēti tikai dokumenti.

Tiesa pamato savu viedokli ar to, ka nav konstatējams, ka SIA „Sewrud" varēja sniegt pieteicējai balss telefonijas pakalpojumus. SIA „Sewrud"

likumiskais pārstāvis /pers. E/ (pēc uzvārda maiņas /pers. E/) (laika posmā no 2010.gada 15.maija līdz 2010.gada 15.novembrim) noliedz saimnieciskās darbības veikšanu SIA „OZB" vārdā, 2012.gada 23.maijā paskaidrojot VID, ka bija SIA „Sewrud" valdes loceklis divas nedēļas laika posmā no 2010.gada 18.maija, pēc tam uzņēmumu pārdeva un jaunajam SIA „Sewrud" īpašniekam tika nodoti uzņēmuma reģistrācijas dokumenti un bankas dokumentācija. /pers. E/ nevienu personu nepilnvaroja rīkoties savā vārdā. Uzņēmumu izveidoja ar mērķi uzsākt kokmateriālu pārvadāšanu uz Igauniju, taču plāni mainījās un /pers. E/ uzņēmumu pārdeva. Uzņēmumam nebija darbinieku un /pers. E/ atskaites VID nav sniedzis. /pers. E/ nezina uzņēmumu SIA „Master Telecom", SIA „Sewrud" nav nodrošinājis telekomunikāciju pakalpojumus un tai nebija nodoma šādus pakalpojumus sniegt. /pers. E/ noliedz 2010.gada 1.augusta līguma Nr.SWR-010801-01 parakstīšanu un lietas I.sējuma 159.-166.lapā esošo rēķinu parakstīšanu *(lietas I.sējuma 273.-274.lapa)*. Tiesas sēdē liecinieks sniedza līdzīga satura liecības, vienīgi norādot, ka uzņēmumu pārdeva apmēram pēc diviem mēnešiem kopš tā dibināšanas. Liecinieks noliedza, ka būtu parakstījis lietas I.sējuma 110.-111.lapā un 158.-166.lapā esošos dokumentus un būtu veicis saimniecisko darbību, kas būtu saistīta ar balss telefoniju un telekomunikāciju pakalpojumu sniegšanu.

Tādējādi tiesa konstatē, ka SIA „Sewrud" likumiskais pārstāvis un vienīgais darbinieks /pers. E/ noliedz saimnieciskās darbības veikšanu uzņēmuma vārdā, kā arī nav konstatējama persona, kura varētu būt veikusi saimniecisko darbību uzņēmumā. Liecinieks /pers. B/ tiesas sēdē savukārt liecināja, ka SIA „Sewrud" likumiskais pārstāvis no 2010.gada 16.novembra /pers. F/ līdzīgi kā liecinieks iepazinās ar personu vārdā Edgars Vecrīgā viņu kopīgas atpūtas laikā un Edgars piedāvāja viņa kļūt par uzņēmuma likumisko pārstāvi. Minētais tiesas ieskatā liecina, ka arī /pers. F/, līdzīgi ka /pers. B/, faktiski nav veicis saimniecisko darbību nodibinātajā uzņēmumā.

SIA „Sewrud" amatpersona laika posmā no 2010.gada 16.novembra /pers. F/ tiesas sēdē netika nopratināts, jo arī pēc visu Administratīvā procesa likumā paredzēto procesuālo piespiedu līdzekļu piemērošanas /pers. F/ neieradās vai netika atvests piespiedu kārtā uz tiesas sēdēm.

Ēkas, /adrese B/, kur atrodas SIA „Sewrud" juridiskā adrese, īpašnieks 2012.gada 4.jūnijā ir informējis VID, ka SIA „Sewrud" minētajās telpās neveic nekādu saimniecisko darbību, kā arī nav slēgusi nomas līgumu par minēto telpu nomāšanu (*lietas I.sējuma 264.lapa).*

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija 2012.gada 25.maijā ir sniegusi informāciju VID, ka SIA „Sewrud" ir reģistrēta Elektronisko sakaru komersantu sarakstā 2010.gada 17.augustā, taču SIA „Sewrud" ilgstoši nesniedza regulatoram informāciju par darbību elektronisko sakaru nozarē, kā arī tika atkārtoti gada laikā sodīta par Vispārējās atļaujas noteikumi neievērošanu. Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija 2012.gada 22.februārī pieņēma lēmumu Nr.54, ar kuru atņēma SIA „Sewrud" tiesības sniegt elektronisko sakaru pakalpojumus un nodrošināt elektronisko sakaru tīklu no 2012.gada 23.marta līdz 2015.gada 22.martam. Regulators izslēdza SIA „Sewrud" no elektronisko sakaru komersantu saraksta 2012.gada 23.martā (*lietas I.sējuma 260.lapa)*.

Likumiskais pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka, slēdzot līgumu, pārbaudīja, vai SIA „Sewrud" ir reģistrēts Elektronisko sakaru komersantu sarakstā. Tiesa savukārt konstatē, ka līgums starp pieteicēju un SIA „Sewrud" par balss telefonijas pakalpojumu sniegšanu ir noslēgts 2010.gada 1.augustā ar noteikumu, ka SIA „Sewrud" uzsāks sniegt nolīgtos pakalpojumus pilnā apmērā 2010.gada 15.augustā, t.i. pirms tam, kad SIA „Sewrud" ir reģistrēta Elektronisko sakaru komersantu sarakstā 2010.gada 17.augustā. Minētais kopsakarā ar sprieduma 10.punktā sniegto tiesas novērtējumu līguma saturam un likumiskā pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē liek tiesai apšaubīt darījuma faktisko esamību un pieteicēja likumiskā pārstāvja paskaidrojumu ticamību.

No SIA „Sewrud" PVN deklarācijām par 2010.gada 4.ceturksni un 2011.gada janvāri - septembri tiesa secina, ka SIA „Sewrud" minētajā laikā pārsvarā pastāvēja tikai viens darījuma partneris, kuram tā ir pārdevusi savus pakalpojumus – pieteicēja *(lietas II.sējuma 119.-173.lapa)*. Pieteicēja minētajā laika periodā ir deklarējusi atsevišķus darījumus ar SIA „Ileda" un SIA /Nosaukums H/. VID ir konstatējis SIA „Ileda" darbības nelikumību PVN jomā un VID lēmums attiecībā uz SIA „Ileda" ir kļuvis neapstrīdams *(skat. Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 19.septembra lēmumu un 2014.gada 18.marta lēmumu lietā Nr. A420514212).* 2014.gada 17.jūlija lēmumā krimināllietā Nr.15830007612Rīgas Centra rajona tiesa ir noteikusi, ka SIA /Nosaukums H/, iespējams, ir izmantojusi noziedzīgās grupas pakalpojumus, izveidojot fiktīvu darījumu plūsmu un tādējādi izvairoties no nodokļu nomaksas.Tiesas ieskatā minētais neliecina par SIA „Sewrud" nodomu veikt reālu komercdarbību, bet gan netieši liecina par SIA „Sewrud" izmantošanu fiktīvu uzņēmumu un fiktīvu darījumu shēmā ar mērķi gūt fiskālas priekšrocības.

Ņemot vērā sprieduma 9.punktā un šajā sprieduma punktā minēto, tiesa uzskata, ka lietā esošie pierādījumi to kopsakarā liecina, ka darījumi starp pieteicēju un SIA „OZB" šajā lietā faktiski nav notikuši un pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt, ka tā piedalās ar PVN izkrāpšanu saistītā darbībā.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa secina, ka VID pamatoti pieteicējai šajā lietā ir liedzis priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par darījumiem ar SIA „Sewrud", jo minētie darījumi faktiski nav notikuši, tiem ir mākslīgs raksturs un ir noformēti tikai dokumenti.

[13] Likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 4.panta pirmā daļa noteic, ka nodokļa maksātāja apliekamais ienākums ir saskaņā ar likuma „Par uzņēmumu gada pārskatiem" 11. un 12.pantu sastādītā maksātāja gada pārskata peļņas un zaudējumu aprēķinā uzrādītais peļņas vai zaudējumu apjoms pirms uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanas, kas ir attiecīgi palielināts vai samazināts par to izdevumu vai izdevumu daļas summu, kuri nav tieši saistīti ar maksātāja saimniecisko darbību, un par to zaudējumu summu, kurus radījusi maksātājam piederošo sociālās infrastruktūras objektu uzturēšana.

Saskaņā ar Gada pārskatu likuma 4.panta trešo daļu gada pārskatam ir jāsniedz patiess un skaidrs priekšstats par sabiedrības līdzekļiem, saistībām, finansiālo stāvokli, peļņu vai zaudējumiem un naudas plūsmu.

Gada pārskatu likuma 22.panta pirmā daļa nosaka, ka šā likuma 12. un 14.panta postenī "Pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas" parāda neto apgrozījuma gūšanai izlietotās produkcijas, preču vai pakalpojumu izmaksas ražošanas vai iegādes pašizmaksā.

Secinot, ka darījums nav noticis, jāatzīst, ka darījuma rezultātā radušās izmaksas nav saistītas ar nodokļu maksātāja saimniecisko darbību. Šādu izmaksu ietveršana peļņas vai zaudējumu aprēķinā noved pie apliekamā ienākuma samazināšanas, kā rezultātā tiek nepareizi aprēķināts uzņēmumu ienākuma nodoklis. Apliekamais ienākums nebūtu samazināts, ja darījums faktiski būtu noticis nevis ar nodokļa rēķinā norādīto personu, bet gan ar kādu citu personu. Šādā gadījumā pircējam būtu jāpierāda, ka preces tai piegādājusi kāda cita persona (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 26.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-235/2009 16.punktu*).

Gan uzņēmumu ienākuma nodokļa, gan pievienotās vērtības nodokļa aprēķinā tiek ņemti vērā vieni un tie paši attaisnojuma dokumenti (darījumu apliecinošie rēķini), uz abiem vienādi attiecas likuma „Par grāmatvedību" normas, arī 2.pants par patiesas informācijas atspoguļošanu grāmatvedībā un 7.panta pirmā daļa par ierakstu izdarīšanu grāmatvedības reģistros tikai saskaņā ar attaisnojuma dokumentiem. Abos gadījumos būtiska nozīme ir tam, vai persona darījuma rezultātā ir saņēmusi preces (pakalpojumus), ko tā izmantojusi savas saimnieciskās darbības nodrošināšanā. Nodokļu sistēmas sekmīgā funkcionēšanā un krāpniecības novēršanā nav pamata attiecībā uz katru nodokli par vieniem un tiem pašiem darījumiem piemērot atšķirīgus kritērijus, ja vien tam nav no nodokļa būtības izrietošs objektīvs pamats. *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 12.jūnija sprieduma lietā Nr.21/2013 19.punktu)*.

Ņemot vērā augstākminēto, un to, ka tiesa iepriekš konstatēja ne vien to, ka pieteicējas darījumi ar SIA "Propamats", SIA "OZB" un SIA "Sewrud" 2010.gadā faktiski nav notikuši, bet arī to, ka pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt, ka tā ir iesaistījusies nodokļu samazināšanas plānā, tad tiesa, pamatojoties uz likuma „Par uzņēmuma ienākuma nodokli" 4.panta pirmo daļu, Gada pārskatu likuma 4.panta trešo daļu un 22.panta otro daļu, uzskata, ka VID pamatoti pieteicējai samazināja par minēto darījumu summu peļņas un zaudējumu aprēķinā norādītās pārdotās produkcijas ražošanas

izmaksas par 174 216 Ls un vienlaikus par minēto summu palielināja pieteicējas 2010.gada peļņu pirms nodokļiem un attiecīgi papildu nomaksai budžetā aprēķināja UIN 15 879 Ls, kā arī noteica iepriekšējo taksācijas periodu zaudējumu samazinājumu 130 496 Ls apmērā.

[14] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta pirmā daļa nosaka, ka atbildību par šā likuma pārkāpumiem nosaka šis likums un citi Latvijas Republikas normatīvie akti.

Likuma „Par uzņēmuma ienākuma nodokli" 26.panta pirmā daļa nosaka, ka par šā likuma pārkāpumiem, kā arī par likumos "Par grāmatvedību", Gada pārskatu likumā, Kredītiestāžu likumā, Krājaizdevu sabiedrību likumā, Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumā, Ieguldījumu pārvaldes sabiedrību likumā un Finanšu instrumentu tirgus likumā noteiktās grāmatvedības uzskaites pārkāpumiem, ja to rezultātā samazināts apliekamais ienākums, tiek piemērota likumā "Par nodokļiem un nodevām" un citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo un krimināl o atbildību, paredzētā atbildība.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmo daļu par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam papildus aprēķina un par labu budžetam piedzen samazināto nodokli un nokavējuma naudu par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai, un uzliek soda naudu.

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta otrajai daļai par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir palielināts no budžeta atmaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam samazina nepamatoti palielināto no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēru un uzliek soda naudu.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta piektā daļa nosaka, ka par šā panta pirmajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja budžetā iemaksājamā nodokļa samazinājums pārsniedz 15 procentus no deklarējamās nodokļa summas, vai par šā panta otrajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums pārsniedz 15 procentus no deklarētās pārmaksātās nodokļa summas, soda naudu uzliek 30 procentu apmērā no nedeklarētā budžetā iemaksājamā nodokļa apmēra vai no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septīto daļu, ja izdarītais nodokļu pārkāpums nav uzskatāms par atkārtotu nodokļu pārkāpumu un ja nodokļu maksātājs ir ievērojis deklarāciju iesniegšanas termiņus un kārtējo nodokļu samaksas termiņus, kā arī ir sadarbojies ar nodokļu administrāciju šā likuma 32.[2] panta izpratnē, nodokļu administrācija uzliek soda naudu 50 procentu apmērā no šā panta ceturtajā un piektajā daļā noteiktās soda naudas.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda — no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Ņemot vērā šajā sprieduma punktā un sprieduma 9.-13. punktos minēto, tiesa secina, ka VID pamatoti papildu nomaksai budžetā noteica UIN 15 879 Ls, soda naudu 4763,7 Ls un nokavējuma naudu 2699,43 Ls, un noteica iepriekšējo taksācijas periodu zaudējumu samazinājumu 130 496 Ls apmērā, kā arī papildu nomaksai budžetā noteica PVN 110 989,93 Ls, soda naudu 33 296,99 Ls un nokavējuma naudu 19 769,13 Ls, kā arī samazināja no budžeta atmaksājamo PVN par 261,88 Ls un aprēķināja soda naudu 78,56 Ls.

Pārbaudot VID aprēķinus, tiesa nekonstatē pieteicējai nelabvēlīgas matemātiskā aprēķina kļūdas. Piemērotā soda nauda ir tiesiska un samērīga. Tiesa secina, ka lietā nav pamata likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septītās daļas piemērošanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt pilnībā SIA „Master Telecom" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. 2013.gada 10.janvāra lēmuma Nr.22.4.8/L-869 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese T.Jefremova